

get Andet. Jeg sagde, da, at det kunde ikke være rigtig. Folkethinget og tillige Lands-thinget har jo ved mangfoldige Leiligheder vist, at de ikke ubetinget gif ind paa, hvad der fremkom fra Regjeringens Side — ikke engang paa Grundlaget detsfor — men omdannede det. Det vilde i alt Fald være et ganske nyt Princip, hvis ikke enten Folkethinget eller Landstinget skulde kunne omdanne det Grundlag, der kom fra Regjeringens Side; thi saalænge vi have haft en Rigsdag, har ethvert af Thingene anset sig fuldt berettiget til at omdanne Regjeringens Forslag og have mange Gange gjort det med fuldkommen Grund, og til megen Held. Hvis man altsaa vilde forhindre os deri, vilde der i Virkeligheden være kommet et nyt Princip frem i Nar, men det var, da ikke fra vor Side. Vi, der mene, at have denne Ret til at se om det, der forelægges os, er et brugbart Grundlag, og til derefter at tage Beslutning om, hvorvidt vi ville bygge videre paa dette Grundlag eller sætte et nyt istedet — vi ere i Overensstemmelse med et gammelt og, som jeg tror, godt Princip, der har været gjældende, ligesiden vi fik Grundloven. Søvrigt sagde jeg ganske vist tillige, at nu var Stillingen for Folkethinget forandret fra den Tid, da vi kun havde med de særlige Anliggender at gjøre, nu havde det en større Magt paa Regjeringens Gang; men det er en Sætning, som heller ikke indeholder et nyt Princip, enten fra taar eller issor; tværtimod er det anerkjendt, ligesiden vi fik Grundlovsforandringen, at Folkethinget har en større Betydning i den hele Lovgivningsmagt, end dengang det var indskrænket til de særlige Anliggender. Vor Stilling har nu en større Betydning for Regjeringens hele Gang, og har Nogen med Styrke og Bestemthed udtalt dette, saa er det ikke netop mig, men den ærede Kirke-Ministers Forgænger, som den 18de Maj forrige Nar udtalte det her i Folkethinget saa klart og afgjort som muligt (Kirke- og Underviisningsministeren: Det veed jeg ikke Noget af.). Ja, jeg skal oplæse, hvad han sagde; det staar Sp. 6521 i Folkethingstidenden. Han siger: „Stab i dette Thing en stærk og kompakt Majoritet, som tilegner sig Anskuelser, hvorefter

Landet kan regjeres, og Anskuelser, som bæres af en offentlig — jeg vil ikke sige; Mening, som er een idag og imorgen en anden, men af en offentlig Overbevisning, som selv veed, hvad den vil. Have de dannet en saadan kompakt Majoritet, mine Herrer, saa have de Magten i deres Hænder, og saa bør de have den.“ (Ministeren: Ja.) Ja, naar vi have en saadan Majoritet; jeg har heller ikke paa nogen Maade forlangt det, før dette skete. Jeg er overbevist om, at det er en Umulighed for Folkethinget at faa det før, men naar det sker, saa træder dette Princip i Kraft, og det er, som sagt, udtalt fra Ministerbordet og ikke først af mig.

Sagd: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, naar jeg agter at stemme for Lovforslaget i den Stikelse, hvori det foreligger, saa er det for mit Vedkommende ingenlunde paa Grund af, at jeg ikke skulde erkjende, at Lovforslaget, saaledes som det blev fremlagt af den høitærede Minister, virkelig var et Fremskridt, som blev gjort i god Tro til, at man derved imødefom de Dnffer og Forventninger, som af stærke Røster her i Folkethinget og andetsteds ere gjorte gjældende. Ikke heller har jeg nogen Tvivl om, at, hvis Lovforslaget var blevet vedtaget i den Stikelse, hvori Regjeringen forelagde det, vilde Regjeringen, selv om der ikke var blevet tilveiebragt Enstemmighed i Menighedsudvalget angaaende Endstillingen af den Sognepræst, som man ønskede, i de allerfleste Tilfælde have taget Hensyn til, hvad Flertallet havde anbefalet, og at dette Hensyn vilde blive stærkere og stærkere i Aarenes Løb, efterhaanden som de Stemmer, der hævdede sig for det, virkelig fremtraadte som Udtryk for et almindeligt Folkeønske. I saa Henseende nærer jeg, som sagt, ingen Tvivl, men hvad der besuagtet foranlediger mig til at understøtte det foreliggende Forslag, som det nu er, er dette, at netop der, hvor de fra Menighedens Side fremkomne Dnffer ikke kunne tages tilfølg af Regjeringen, vil det efter min Overbevisning i allerhøieste Grad ligge i Sagens Interesse, at disse Dnffer blive gjorte gjældende. Jeg udtaler naturligvis her kun min individuelle Anskuelse, der ikke træder